

Tvillinger som var helt forskellige

Skriftsteder: 1 Mos. 25, 19–34; 27, 1–40.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 89–92; Fra Bibelens Skatkammer, bind 2, s. 9–19.

Lektiens hovedtanke: At sige sandheden bringer lykke.

Særlig for forældre

Her er en god anledning for dig til at undersøge dit eget forhold til dine børn. Der kommer intet godt ud af at foretrække den ene fremfor den anden.

Speciel sang: F.eks. „To små hænder har jeg fået“.

Søndag: Samtal med dit barn om hvorfor det er forkert at stjæle. Lær barnet det ottende bud og hjælp det til at forstå, at det er en del af Guds lov.

Udenadsvers Lektien

Mandag: Fortæl det hvad tvillinger er. Vis om muligt nogle billeder af tvillinger – nogle, der ligner hinanden meget og andre, som ikke ligner hinanden så meget. Hjælp det til at indse, at hvert barn er et selvstændigt væsen med sine egne karaktertræk, og at Gud elsker hver eneste en. Find nogle ting ude i naturen, der ser ens ud. Tal om ligheder og forskelle.

Udenadsvers Lektien

Tirsdag: For at give barnet en bedre forståelse af begrebet førstefødselsret og hvad **første** betyder, kan man sætte nogle forskelligt farvede tøjklæmmer i kanten af en æske. Giv dem navne. „John“, den førstefødte skal være børnenes leder og har nogle særlige ansvar. Diskuter disse ansvar. Særlig hvis han er familiens nummer et. Tal om hvordan han kan møde disse ansvar, om hans indflydelse, kærlighed, venlighed og hjælpsomhed.

Udenadsvers Lektien

Onsdag: Hvis du kan få fat på noget blødt pelsværk, lad det da føle forskellen mellem det og en bar arm.

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Lad barnet forklare forskellen mellem barnet, som ønsker at følge sin egen vilje og det barn, som elsker Gud. Vis det, hvor meget bedre og sikrere det er at følge Guds vilje.

Udenadsvers Lektien

Fredag: Tag tid til at opregne hvor mange løgne Jakob måtte fortælle, fordi han havde fortalt den allerførste. At føre en løgn ud i livet er det samme som at fortælle en løgn. Hjælp barnet til at indse at den ene slags løgn er lige så modbydelig for Gud som den anden.

Udenadsvers Lektien

Udenadsvers: „Lyv ikke for hverandre.” Kol. 3, 9.

Lektien

Robert havde taget noget, der ikke var hans. Noget, der tilhørte hans bedste ven Tage. Da han kom hjem, kiggede hans mor på ham og spurgte, hvad han havde lavet.

„Ingenting,” sagde Robert. Han prøvede hele tiden at kante sig sidelæns ind på sit værelse med hænderne på ryggen.

„Robert, kom her,” sagde mor. „Vis mig hvad du har.”

Meget langsomt tog Robert hænderne frem. I den ene holdt han en lille match-box bil.

„Hvor har du fået den fra?” spurgte mor stille.

„Tage,” var alt hvad Robert kunne sige. Så lagde han hovedet i mors skød og begyndte at græde. Han fortalte mor det hele. Tage havde masser af biler, og Robert tænkte, at han ikke ville savne denne ene. Mor forklarede, at det at tage noget, som ikke tilhører en selv, altid er at stjæle. De fulgtes ad hen til Tage og gav ham bilen tilbage. Så var Robert glad igen.

Der er en beretning i Bibelen om en dreng, der stjal noget, som han alligevel ville have fået, hvis han bare havde ventet på Gud. Den historie kom til at ende helt anderledes end den, du lige har hørt om Robert. Vil du høre om det?

Isak og Rebekka blev glade, da de blev klar over, at de snart ville få et lille barn. Kan du så forestille dig deres overraskelse, da de fik hele to små børn i stedet for bare et. Tvillinger! Tvillingedrenge. Det var næsten det bedste, der kunne ske. Disse tvillinger var anderledes end de fleste tvillinger. De lignede slet ikke hinanden.

Da de voksede op og blev unge mænd, kunne Esau, som var den, der var født først, bedst lide at gå på jagt og strejfe om i mark og skove. Jakob kunne lide at hjælpe til derhjemme.

Dengang havde hver familie en førstefødselsret. Det var en særlig velsignelse til den dreng, der var født først. Han skulle være leder for hele familien, når faderen døde, og det var ham, der skulle fortælle børnene og børnebørnene om Gud.

Esau brød sig ikke om førstefødselsretten. Han skulle egentlig

have glædet sig til at få den, men det gjorde han ikke. Han gad ikke have alt det besvær med at fortælle alle børnene og børnebørnene om Gud. Han ville gøre, hvad han havde lyst til. Så var det anderledes med Jakob. Han ønskede vældig meget at få den førstefødselsret – ønskede det så meget, at han stjal den! Det gik til på denne måde.

Esau var den søn, Isak holdt mest af. En dag hørte Rebekka Isak sige noget til Esau. Han sagde noget i denne retning: „Esau, gå ud i marken og find et stykke vildt og lav en af mine livretter, bring mig den, så jeg kan spise den og så vil jeg give dig den særlige velsignelse.”

Jakob var den søn, Rebekka holdt mest af. Gud havde fortalt hende, at Jakob skulle have førstefødselsretten. Nu syntes hun, hun måtte gøre noget, så Isak ikke skulle give Esau velsignelsen. Havde hun dog bare ventet og ladet Gud ordne tingene på sin måde! Men det gjorde hun ikke.

Rebekka sagde til Jakob: „Gå ud på marken og find to gedekid, bring mig dem og så skal jeg lave noget særlig godt, som du kan tage med ind til din fader og bede om førstefødselsrettens velsignelse. Du skal bare lade, som om du er Esau.”

Først ville Jakob ikke være med til dette. Han ville ikke lyve for sin fader. Hvad nu, hvis hans far rørte ved ham? Hans broder havde masser af hår på arme og hals, men Jakob var helt glat. Rebekka tænkte, at Isak var gammel og ikke kunne mærke forskel. Da Jakob stadig ikke kunne lide det, må Rebekka have sagt: „Jamen Jakob, det er jo Guds mening, du skal have førstefødselsretten!”

Til sidst gjorde Jakob, som hans mor sagde. Han hentede gedekiddene, og hans mor lavede dem til. Så fæstede hun noget af gederens skind på hans arme og hals. Hun gav ham også noget af Esaus tøj på. Så bar Jakob maden ind til sin fader og bad ham spise den.

Men Isak spurgte direkte Jakob, hvem han var. Jakob sagde: „Jeg er Esau!” Så bad Isak ham komme nærmere, så han kunne føle på ham. Da Isak følte håret på Jakobs arme, sagde han: „Stemmen er Jakobs, men hænderne er Esaus.”

Jakob blev bange. Flere gange spurgte Isak, om han virkelig var Esau. Og hver gang svarede Jakob, at det var han. Da Isak havde spist maden, gav han Jakob den særlige velsignelse. Jeg tror, Jakob må have skyndt sig ud, så snart det var overstået. Han må have følt sig meget utilpas. Han havde løjet for sin far og stjålet førstefødselsretten fra sin bror.

Inden længe kom også Esau ind med den mad, han havde lavet til sin far. Han blev meget vred, da han opdagede, hvad Jakob havde gjort. Han blev så vred, at han ville slå sin bror ihjel.

Så måtte Jakob flygte hjemmefra. Han så aldrig sin mor igen. Det var den straf, Rebekka og Jakob bragte over sig selv ved at fortælle usandheder. Jeg tror, de mange gange har ønsket, at de i stedet for havde ladet Gud ordne tingene. Så havde alle været langt mere lykkelige.